

۲۴۵ - ای یار مهربان

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۴۵ - ای یار مهربان

ای یار مهربان، چون موسم بهار روحانی رسد نسیم رحمانی وزد غمام عرفان بفیضان آید پس خاک پاک گل و ریاحین برویاند البلد الطیب یخرج نباته بإذن ربّه، حمد کن خدا را که زمین پاک بودی و از فیض رحمت حقّ گلشن عرفان گشتی و کوثر ایقان نوشیدی. پس از این ماء طهور و فیض موفور ربّ غفور مردگان را زنده نما و اشجار پژمرده را تر و تازه فرما حیات ابدیه بخش و فیوضات رحمانیه مبذول نما. امروز روز نیروز است و جمیع اشیاء منتظر انتشار نفحات قدس مطلع ظهور آتشی برافروز که قلوب را حرارت محبت الله بخشد و شمع روشن کن که جهان ظلمانی را نورانی نماید نهالی بنشان که بارور گردد و شجری پرور که میوه تر بخشد. آنچه بینی و شنوی رو بزوال است مگر الطاف حضرت لایزال عنقریب قصور معمور را مطمور بینی و زینت و آرایش جهان را معدوم یابی. پس آرایش عالم انسانی طلب و محبت و مهربانی کن و هر زخمی را مرهم باش و هر دردی را درمان در هر دم بیچارگان را ملجأ و پناه شو و درماندگان را دستگیر در هر صباح و مساء تشنگان را آب گوارا باش و گمگشتگان را محل سکون و قرار.

ORIGINAL

AUDIO